

betyder en forøget Udgift for Statskassen, en Forøgelse, der først andrager 33,000 Kr. for efterhaanden at gaa ned til 8,500 Kr. Men Sagen er den, at der staar i Lovforslaget: „Tilskuddet til Avlsforeningshingste, der *alt er bestemt* i Medfør af de hidtil gældende Regler, nedsættes med $\frac{1}{4}$, for saa vidt angaar den resterende Del af den 5-aarige Periode”. Det var jo ogsaa Ministeren paa det rene med; han var ikke ganske enig med Udvalget, men han kunde dog forstaa Udvalgets Stilling til dette Forslag, forstaa, at Udvalget synes, at naar man har lovet en saadan Hesteavlforening et Tilskud, og den har faaet det i nogle Aar ifølge Lov, er den berettiget til at vente det fortsat, og man kan, forekommer det Udvalget, ikke paa en Gang slaav en Streg over det. Og det, at Hesteavlforeningerne have været paa det rene med, at noget saadant vilde komme, kan jo dog fornuftigvis kun gælde de i den senere Tid, de i det sidste Aars Tid oprettede Hesteavlforeninger og ikke de tidligere oprettede, som jo dog ikke kunde vide, hvorledes Stillingen vilde blive.

Med Hensyn til de 2- og 3-aarige Hingste skal jeg kun sige, at jeg ved ikke, om man kan kalde det Mangel paa Logik, naar vi have foreslaaet dem taget ind under Landboforeningernes Skuer. I alt Fald er det rigtigt, som Ministeren sagde, at der i og for sig i Landstingsudvalget har været en Stemning, og jeg kan sige en stærk Stemning for at nedsætte Tilskuddene til Landboforeningerne, en saa stærk Stemning, at der endog først var stillet Forslag om Nedsættelse paa forskellige Maader af disse Tilskud. Udvalget har bøjet sig dels for Ministerens Ønske og dels for Ministerens Anskuelse om, at Folketinget satte saa stor Pris paa, at Landboforeningerne skulde beholde dette Tilskud, dels ogsaa, fordi Udvalget maatte erkende, at det særlig overfor smaa Landboforeninger kunde have store Betænkeligheder at indskrænke Tilskuddene saa meget, som det var foreslaaet. Naar vi desuagtet have foreslaaet, at de 2- og 3-aarige Hingste optages paa Landboforeningernes Skuer, og at der kan tildeles dem Præmier der, synes jeg ikke, det er ulogisk, thi efter Udvalgets Mening ville Landboforeningernes Præmiebeløb ikke derved blive større. De have deres bestemte Sum, som de uddele i Præmier, deraf faa de en saa og saa stor Part af Staten, og Statsbidraget bliver, efter vor Mening, hverken større eller mindre, fordi de ikke give Præmierne til de 2—3-aarige Hingste, thi saa ville de give dem til noget andet.

Vi forstaa ikke, hvorfor de 2—3-aarige Hingste ikke maa præmieres paa Landboforeningernes Skuer, naar mange andre Dyr af mindre Betydning faa Præmier med Tilskud fra Staten.

Med Hensyn til det sidste Punkt, den højtærede Minister omtalte, er det ganske sikkert — det ved jeg meget godt —, at naturligvis har Landbrugsministeriet forhandlet med de Organisationer, som have givet Tilskud til Bedømmelsen af og Tilsynet med Svineavlscenrer. Vi have kun ment, at naar det nu blev slaaet fast i Loven, ville disse Organisationer straks være paa det rene med, at de have en Medbestemmelsesret eller i alt Fald kunne komme i Forhandling med Landbrugsministeriet paa dette Omraade, og at dette muligvis kunde bidrage til, at dette Tilsyn og denne Bedømmelse blev foretaget paa en mere praktisk og mindre bekostelig Maade end hidtil.

Landbrugsministeren (Anders Nielsen): Naar den ærede Ordfører hævder, at Landboforeningerne ville anvende de samme Penge til Præmier, hvad enten de unge Hingste komme paa Skuerne eller ej, og at Staten som Følge deraf kommer af med det samme Bidrag som efter det Forslag, der nu ligger fremme, ligger deri indirekte den Antagelse udtalt, at Landboforeningerne ikke ud af deres egne Midler ville bruge Penge til Præmiering af de unge Hingste, medmindre de faa Krone for Krone i Bidrag fra Statens Side. Ellers kan det jo ikke passe, det, som den ærede Ordfører gjorde gældende. Men er Forholdet virkelig det, at Landboforeningerne ikke interessere sig mere for de unge Hingste paa Skuerne, end at de absolut ville have 1 Kr. for hver Krone, de selv udbetale, er Interessen for at faa dem præmierede jo ikke saa overmaade stor.

Ordføreren (Rottbøll): Man kunde dertil ogsaa sige, at naar man i Lovforslaget undtager de 2- og 3-aarige Hingste fra Præmiering paa Landboforeningernes Skuer eller i alt Fald gennem Lovforslaget siger, at Staten ikke vil yde Bidrag til deres Præmiering, kunde man betragte det som en Avis til Landboforeningerne om, at man i og for sig ikke anser en Præmiering af disse unge Hingste for ønskelig. Naar Staten yder Bidrag til Præmiering af alle de andre Dyr, men specielt undtager disse Dyr, som hidtil altid have været præmierede paa Landboforeningernes Skuer, var det ikke urimeligt, at Landboforeningerne sagde: Disse Dyr fortjene ikke